

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.II.20.136/2024/3.

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője: Dr. Gaal Szabolcs ügyvéd

(cím8.)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője: Dr. Pető Tamás kamarai jogtanácsos

(cím9)

A per tárgya: tartozás megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

15.G.40.013/2024/17.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 18. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a per főtárgya tekintetében helybenhagyja, a felperes által fizetendő feljegyzett elsőfokú eljárási illeték összegét 1.200.000,- (egymillió-kettőszázezer) Ft-ra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy 60 napon belül fizessen meg 2.500.000,- (kettőmillió-ötszázezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára. Az eljárási illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek között 2018. december 2. napján megbízási szerződés jött létre, amelyben az alperes azzal bízta meg felperest, hogy az alperes biztosítási termékeinek és értékesítési struktúrájának figyelembevételével irányítsa a kis- és középvállalkozói (kkv) körben alperes piaci terjeszkedését, segítse ezen szerződéses célok elérését és készítse fel az érintett hálózati dolgozókat ebben a projektben való részvételre. Az alperes célkitűzése az volt, hogy értékesítési hálózatát dinamikus fejlessze 2020. év végéig, a kkv szektor piacvezetőjévé váljon a magyarországi piaci részesedését növelve. Ennek érdekében kívántak együttműködni peres felek, valamint felperes közreműködője, a társaság1 (társaság1). Ezen célok elérése érdekében felek a projektet hozták létre, amiben tanú2nek (felperes kapcsolattartója és a társaság1 törvényes képviselője), mint a szövetség1 (szövetség1) települési szervezetének, és a szervezet1 (szervezet1) elnökének több évtizedes munkájára, tapasztalataira és kapcsolatrendszerére építettek. A koncepció lényege egy integrált rendszer kiépítése volt, amely az alábbi téziseken nyugodott:

- Vállalati és ügynöki szintű beágyazottság kiépítése a kkv szektor érdekképviselési rendszerébe, a szövetség1-ba.
- Vállalkozók számára nyújtott biztosítási konstrukciók specialistáinak képzése, szakértői hálózat kiépítése, majd annak továbbfejlesztése az alperesi megbízó struktúráján belül.
- A szövetség1 és a szövetség1 beszerzési tagsága, a társaság1 vállalkozói adatbázisának felhasználása, amely a jogszabályoknak megfelelő marketing nyilatkozat megtételének birtokában, úgynevezett lead generálás útján történt. A lead generálást követően az alperesi megbízó hozzáfért az adatbázishoz.
- A társaság1 mintegy 300.000-es vállalkozói adatbázisának feldolgozása, amely 2011. óta több mint 12.000 vásárlás lebonyolítását eredményezte.
- A társaság1 iroda hálózatához kapcsolódó 24 darab szövetség1 irodában feldolgozásra kerül a programban résztvevő, kártyált igénylő vállalkozások évente, mintegy 1.000 vállalkozó leadjének átcsatornázása az alperesi megbízóhoz.

- A fent leírtak alapján generált biztosítási igényeknek a társaság1 által az alperes rendelkezésére bocsátott kkv leadak (elérhetőségek) feldolgozását segíti az elektronikus rendszerben történő automatikus nyilvántartása.

- A társaság1 és társvállalata, a szövetség1 tulajdonában álló társaság3 közötti kizárólagosságot biztosító szerződés alapján a társaság3 által koordinált kártya1k mellé kötendő vállalkozói biztosítási csomag társaság1-vel történő közös kidolgozása. Mintegy 25.000 kártya1hoz köthető tervek szerinti 15.000 darab szerződés, évente 200.000.000.- Ft díjelőírással.

- A kormányzat által is kiemelten kezelt kkv szektor érdekképviselője a szövetség1 település1i szervezete, valamint a szervezet1 által.

[2] A megbízási szerződés célja az volt, hogy a felek gazdasági érdekeik kölcsönös figyelembevételével együttműködnek az alperesi megbízó szerződéses céljainak elérése, a projekt lebonyolítása, az alperesi megbízó ügynöki hatékonyságának növelése, az értékesítés minőségi paramétereinek emelése és a termelési eredmények fejlesztése érdekében. A megbízási szerződés határozott időre jött létre, 2018. december 1. és 2023. december 31. közötti időtartamra azzal, hogy 2019. III. negyedévében a felek a szerződésben foglaltak teljesülését értékelik és a továbbműködés feltételeit újra tárgyalják. Amennyiben a fenti határidőben az értékelés nem történik meg és a szerződő felek írásban nem nyilatkoznak a szerződés lezárásáról, vagy folytatásáról, abban az esetben a szerződés változatlan feltételek mellett újabb két évre, azaz 2025. december 31. napjáig meghosszabbodik. A megbízási szerződés szerint a felperest havi megbízási díj illette meg 1.600.000,-Ft + áfa összegben azzal, hogy a díj minden év májusában az előző évi KSH inflációs index mértékével megegyező mértékben módosul.

[3] A felek a szerződés 2.4. pontjában abban állapodtak meg, hogy a megbízás teljesítése során a megbízottnak olyan közreműködője vagy további megbízottja vehet részt a szerződés teljesítésében, amihez a megbízó előzetesen írásban hozzájárult. A szerződés 5.3. pontja rögzíti, hogy a megbízottnak a feladatait a legjobb képességei szerint, a megbízó rendelkezéseinek ismeretében, eseti utasításainak megfelelően és a megbízó érdekeinek figyelembevételével kell ellátnia. A szerződés 6.3. pontja lehetőséget biztosított a megbízónak arra, hogy a megbízott munkáját ellenőrizze. A szerződés 7. pontja szerint a szerződés megszűnik a határozott idő lejártával, illetőleg az megszüntethető volt azonnali hatályú felmondással, és a felek megegyezése alapján. A megállapodás súlyos szerződésszegésként határozta meg ha a szerződés célja vagy a megbízás tárgya körében az egyik fél szerződéses feladatait megszegi vagy annak teljesülésében a másik felet akadályozza.

[4] A megbízási szerződés előzménye volt egy titoktartási és meg nem kerülési szerződés, ami az alperes és a megbízott képviselőjében eljáró tanú2 között jött létre. A megállapodás rögzíti, hogy tanú2 szellemi tulajdonát képezi az a koncepció, aminek felhasználásával az alperesi biztosító a kkv szektorban nagyobb ügyfélkörrel tud kialakítani. A felek a koncepció mentén történő együttműködés biztosítására abban is megállapodtak, hogy a másik fél engedélye, hozzájárulása nélkül ebben a körben mással szerződést nem kötnek. A megállapodásnak része volt a felek között létrejövő közös munka ütemezése, a szerződő

partnerek felsorolása, melynek során rögzítették, hogy várhatóan 2020. évtől a társaság1 feladatait annak fő tulajdonosa, a társaság2 (társaság2) fogja átvenni, melyről tanú2 időben tájékoztatni fogja az alperesi biztosítót. Az alperes a megbízási szerződéssel párhuzamosan közvetlenül is szerződött a társaság1-vel, egy adatbázis felhasználására vonatkozó együttműködési és ugyanezen adatbázis felhasználásával ellátható biztosításközvetítői munkára.

[5] A felperes szerződéses feladatait kezdetben a megállapodásban foglaltak szerint teljesítette, ezekről havi összefoglaló jelentéseket készített, a felek együttműködtek, havonta egyeztetéseket tartottak, melyekről emlékeztetők készültek. Az alperes a megbízási díjat felperesnek megfizette. A szerződés 2025. év végéig meghosszabbodott.

[6] A felek 2020. szeptember 21-én megbeszélést tartottak. Az erről készült emlékeztető 5. pontja rögzíti, hogy a társaság1-t átszervezik, így a megbízási szerződésben foglalt feladatok a társaság1 helyett a társaság2-re lesznek átcédálva, a társaság1 helyébe fog majd lépni a szerződésben. A megbízott tervei szerint a társaság1 2021-ben végelszámolással vagy felszámolással meg fog szűnni, ezért a szerződés jogi átruházását mielőbb végre kell hajtani. A megbízott kérte a megbízótól, hogy jogi szakértőt vonjon be segítségként, hogy ezt le tudják bonyolítani. tanú1, alperes képviselője aláírásával látta el az emlékeztetőt. Ezt követően tanú2 a társaság2 képviseletében eljárva 2021. szeptember 8-i, 2022. január 13-i, január 21-i, március 7-i üzeneteiben jelezte, aktuálissá vált a megbízott személyének megváltoztatása, ezt szerződésátruházás keretében kellene lebonyolítani, amihez ismételten alperes közreműködését és jóváhagyását kérte.

[7] Az alperes 2022. május 18-án jelezte először a felperesnek, hogy a biztosító stratégiai irányváltása miatt alperesnek szándékában áll közös megegyezéssel megszüntetni a megbízási szerződést, ezzel egyidejűleg felperes határozatlan időre a projektet felfüggesztette. A felperes a 2022. május 31-i levelében erre reagálva felvázolta a felek korábbi együttműködését, várta alperesnek a 2022. évi újraindítással kapcsolatos elképzelését és jelezte a további munkákra vonatkozó terveit, végül 82.727.046,-Ft elszámolási igényt jelentett be.

[8] Az alperes 2022. augusztus 29-i levelében jelezte a felperesnek, hogy a szerződéses célkitűzés, ennek megvalósítása érdekében a felek közötti együttműködés nem az elvártaknak megfelelően haladt, a megbízott nem kellő hatékonysággal és eredménnyel tudta bevonni a vállalkozói szektort alperesi ügyfélkörbe. Jelezte, hogy a felperes 2020. évtől a szerződés szerinti riportokat, havi státuszmegbeszéléseket és a kapcsolattartást elmulasztotta, havi jelentési kötelezettségének már nem tett eleget. A szerződés szerinti társszervekkel történő érdemi kapcsolatkiépítésről alperesnek nincs tudomása, így miután alperes megítélése szerint a várt eredmény elmaradt, ezért a feleknek egyeztetniük kell a szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetéséről, alperesnek nem áll szándékában a jövőben a szerződést fenntartani. További indokként jelölte meg, hogy a társaság1 ellen felszámolási eljárás indult, erről a felperes nem tájékoztatta az alperest, csupán egy szerződésátruházási tervezetet küldött a biztosítónak. A megbízási szerződés teljesítése a társaság1 adatállományának a felhasználásával történhet meg. Miután az adatbázisszolgáltató társaság felszámolás alá került, így a további együttműködésnek nincs alapja. Az alperes a szerződéses pozíció átruházásához nem kívánt hozzájárulni és miután a megbízott feladatokat nem lát el,

további megbízási díjat nem fizet. Az alperes kérte 2022. szeptember 1-jei időponttal a szerződés megszüntetését, ezen időpontig vállalta 8.537.885,-Ft megbízási díj megfizetését.

[9] A szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetésére nem került sor. Az alperes 2022. december 1-jei levelében a megbízási szerződést rendkívüli felmondással megszüntette arra hivatkozással, hogy a szerződés 2. pontja szerinti célok megvalósítása nem történt meg, a szerződés tárgya nem teljesült. Utalt arra, hogy a megbízott a teljesítéséhez igénybe vette a társaság1 szolgáltatását, különösen annak adatbázisát, amit vállalt feldolgozni, azonban a társaság1 ellen 2022. augusztus 11-i hatállyal felszámolási eljárás indult, így a továbbiakban a közreműködő nem képes a megbízási szerződés teljesítéséhez szükséges szolgáltatás nyújtására. A szolgáltatásnyújtás hiánya a megbízási szerződés 7.3. pontja értelmében súlyos szerződésszegésnek minősül, ami szintén alapot ad a megbízó részére a szerződés felmondására.

[10] A felperes a 2023. március 22-i levelében az alperesi felmondást 2023. január 2-i időponttal tudomásul vette, azonban a felmondás indokait nem fogadja el. Felszólította az alperest, hogy a szerződés felmondásának időpontjáig a szerződés szerinti megbízási díjat fizesse meg. A felperes vitatta a felmondás megalapozottságát, mivel az alperes számára ismert volt, hogy a társaság1 szerepét a társaság2 fogja átvenni, ezt a tervet alperes jóváhagyta. Az alperesnek nem ez volt a valós oka a szerződés megszüntetésére. A felek közötti együttműködés a Covid járvány első hullámával kezdődött el hanyatlani, majd az alperes 2022. májusában jelezte, hogy a szerződés tárgyát képező együttműködés már nem prioritás alperesnél, a vállalkozói célpiac elérése már nem elsődleges, ezért nem kívánja fenntartani a szerződést. Ezen időpontban alperes tudtával a társaság1 helyett már a társaság2 szolgáltatott, ezért az alperes azon állítása, hogy a társaság1 felszámolása miatt, adatbázis hiányában felperesi szolgáltatás lehetetlenült, nem valós állítás, mert ezt a szolgáltatást a társaság2-n keresztül a felperes továbbra is el tudja látni.

[11] Az alperes 2023. május 22-i válaszlevelében fenntartotta, hogy a megbízási szerződést jogszerűen mondta fel, továbbá a felperes pénzügyi javaslatát kizárólag a társaság1 felszámolásának időpontjáig, azaz 2022. augusztus 11-ig tekinti teljesíthetőnek és a szerződés szerinti díjakat ezen időpontig vállalja megfizetni. Vállalta 6.980.145,-Ft megfizetését, ami a 2019. június 1. – 2022. augusztus 11. közötti időszakra keletkezett inflációkövetés összegét, továbbá a 2022. július 1. – 2022. augusztus 11. közötti valorizált havi megbízási díj összegét tartalmazza. Az alperes 2023. július 4-én 6.980.145,-Ft megbízási díjat utalt át a felperesnek.

[12] A felperes fizetési meghagyás kibocsátását kérte az alperessel szemben 17.664.692,-Ft és járulékai erejéig. Az alperes ellentmondással élt, így az eljárás perré alakult át.

[13] A felperes megváltoztatott keresetében elsődlegesen megbízási díj [a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:276.§], másodlagosan szerződésszegésből eredő kártérítés (Ptk. 6:278.§ (2) bekezdés) jogcímén kérte kötelezni az alperest 93.043.697,-Ft és járulékai megfizetésére. Álláspontja szerint a megbízási szerződés 2023. január 2-i megszűnéséig 9.438.968,-Ft megbízási díj és 1.245.579,-Ft inflációkövetési díj még megilleti, figyelemmel az alperes által korábban megfizetett 6.980.145,-Ft-ra is. A 2023. január 2. – 2025. december 31. közötti időszakra további 82.395.150,-Ft jár részére, annak 2023. január 3-tól számított késedelmi kamatával együtt. Előadta, ugyan az alperes a felperes szolgáltatását

2022. májustól felfüggesztette, de ettől függetlenül 2022. augusztus – december hónapok között a megbízási szerződés szerinti feladatait változatlanul ellátta. Ebben nem akadályozta, hogy a társaság1 ellen felszámolási eljárás indult, ugyanis az alperes által tudottan és elismerten a társaság2 látta el azokat a közreműködői feladatokat a társaság1 helyett, melyek szükségesek voltak a felperes szerződés szerinti teljesítéséhez. Az alperes által megjelölt felmondási ok megalapozatlan, ugyanis teljesítése nem lehetetlenült, a felperes a havi összefoglaló jelentések szerinti megbízotti munkáját a felmondásig változatlanul ellátta. Érvélése szerint a 2020. szeptember 21-i emlékeztető alperes általi jóváhagyása azt igazolja, az alperes tudomásul vette és elfogadta, hogy a társaság1 helyébe a társaság2 lépjen, és az ő adatbázisának feldolgozásával tudjon a felperes teljesíteni. Ezt követő időponttól a társaság2 látta el a társaság1 helyett a szerződés szerinti feladatokat, azt alperes mindvégig jóváhagyta, elfogadta a teljesítést, azzal összefüggésben kifogása nem volt. Nem csak az emlékeztető, hanem az üzenetváltások és a titoktartási megállapodás is azt igazolják, hogy az alperesnek tudomása volt a közreműködő személyének változásáról, arról, ki teljesít a felperes érdekében. Hónapokkal a társaság1 felszámolásának elrendelése előtt, 2022 májusában az alperes a felperesi szolgáltatásokat felfüggesztette, már akkor meg kívánta szüntetni a jogviszonyt. A szerződés szerinti munkáit a felmondásig, majd azt követően is ellátta, alperes szerződést segezt azzal, hogy a díjat nem fizette meg. A felmondást követő időszakra, amennyiben megbízási díj jogcímén nem ítélt meg, akkor szerződésszegésből eredő kártérítés jogcímén tart igényt a 82.395.150.- forint megfizetésére.

[14] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen vitatta, hogy a felek között megbízási szerződés jött volna létre. Nem utasította a felperest a munkájában, azt önállóan végezte, a felek közötti elszámolás alapja teljesítési igazolás kiállítása volt, így felperesnek eredményt kellett produkálnia, azaz nem gondossági, hanem eredménykötelemről van szó. Utalt arra, hogy a felperes a szerződés szerinti feladatát kizárólag a társaság1 szolgáltatásán keresztül, az ő adatbázisának a feldolgozásával tudta teljesíteni. A szerződés szerinti 8 célból, 5 célkitűzést kizárólag a társaság1 aktív közreműködésével tudott megvalósítani. A Fővárosi Törvényszék 2022. augusztus 11-i hatállyal elrendelte a társaság1 felszámolási eljárását, ami alapot adott arra, hogy a szerződést azonnali hatállyal felmondja, figyelemmel arra, hogy a szerződéses célok elérését elősegítő szolgáltatást a cég már nem tudta nyújtani, így rajta keresztül a felperes nem tudott teljesíteni. A felperes kezdeményezésének ellenére nem állapodtak meg abban, hogy a felperes közreműködőjeként új társaság fog részt venni a megbízási szerződés teljesítésében. Ehhez az ő írásbeli hozzájárulására, majd a megbízási szerződés módosítása kellett volna, amely nem történt meg. A társaság2 még szándékai ellenére sem tudott volna teljesíteni, mert mint a társaság1 fő tulajdonosa részvényeit 2022. március 17-én átruházta személyi magánszemélyre. Az alperes vitatta, hogy akár szóban, akár írásban hozzájárult volna ahhoz, hogy a társaság1 szerződéses tevékenységét a felperes átszervezze a társaság2-re. Sem a titoktartási megállapodás, sem a személyes egyeztetésről készült emlékeztető, sem az üzenetváltások ezt nem támasztják alá, sőt azt igazolják, a felperesnek ez volt a törekvése, de végül a felek között erre nem jött létre megállapodás. A társaság2 a szerződéses időtartam alatt nem nyújtott szolgáltatást az alperes részére sem közvetlenül, sem közvetve. Írásbeli szerződés hiányában erre nem volt lehetősége. Az alperes vitatta, hogy a társaság1 felszámolási eljárásának megindulását követően a felperes teljesített volna a megbízási szerződés szerint: a felperes lead átadási kötelezettségének nem tett eleget, heti, illetőleg havi rendszerességű riportokat nem küldött, így az alperes nem állított ki a felperesi szolgáltatás igazolásaként teljesítési igazolást, ami a felperesi számlázás alapját képezte. Azzal is érvelt, hogy a 2023. január 2. utáni megbízási díj, illetőleg kártérítési igény is megalapozatlan. A felperes válaszlevelében elfogadta a szerződés megszűnését, így ezt a nyilatkozatát a perben meg kellett volna támadnia ahhoz, hogy a felmondást követő időszakra

megbízási díjat követelhesen. Legfeljebb a szerződésszegő módon történt felmondás esetén igényelhetne kártérítést, azonban ehhez elsősorban olyan tartalmú keresetet kellett volna előterjesztenie, melyben a felmondás érvénytelenségének megállapítását kéri.

[15] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest az alperes javára 2.000.000,- Ft perköltség, az állam javára 1.500.000,- Ft feljegyzett eljárási illeték megfizetésére.

[16] A törvényszék elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felek között milyen jellegű szerződés jött létre. Arra jutott, hogy a szerződés tárgya, a célkitűzések jellege, ennek elérése érdekében felperes feladatai nem eredmény-, hanem gondossági kötelmet igazolnak. A felperesnek a megbízó eseti utasításai alapján, ellenőrzése mellett, a legjobb képessége szerint kellett a feladatát elvégeznie. A megbízási díj havonta volt esedékes, mely díj tartalmazta a feladat ellátásával összefüggésben felmerült költségeket is. A felek között nemcsak a szerződés elnevezése, hanem tartalma alapján is megbízási szerződés jött létre, azaz a felperesnek a megbízási díj teljesítési igazolás kiállítása nélkül is járhat, amennyiben igazolja, hogy annak ellenében munkát végzett.

[17] Ezt követően kifejtette, hogy a Ptk. 6:276.§ alapján a megbízottnak a rábízott feladat ellátása alapján, utólag jár a megbízási díj, ezért a felperesnek kellett (volna) arra nyilatkoznia, hogy 2022. augusztus 12. és 2023. január 2. között milyen munkát végzett el, ezt milyen bizonyítékok, mennyiben és hogyan igazolják. A felperes erre vonatkozó tényelődadás megtétele nélkül, úgynevezett összefoglaló jelentéseket (riportokat) csatolt, azonban arra nyilatkozni nem tudott, hogy melyik hónapban, (az ismétlődő, tehát azonos tartalmú törzsanyagon túl) milyen jelentés rész igazolja az adott hónapokban elvégzett munkáját. Tényelődadás hiányában a bíróságnak a felperesi teljesítésre nem kellett a felperes tanúját meghallgatnia, miután azonban a felmondás megalapozatlanságára is kérték a tanú meghallgatását, őt a bíróság megidézte. tanú2 tanú nem volt érdektelennek tekinthető, mindemellett előadásából annyi derült ki, hogy az összefoglaló jelentések egyes részei, elsősorban a III. pontban lévő feladatok változtak, továbbá a jelentések végén fogalmaztak meg meghozandó aktuális döntésekkel kapcsolatosan feladatokat ahhoz, hogy tovább tudjon haladni a projekt. A tanú szerint 2022. szeptembertől a felperes a leállított projekt újraindításával kapcsolatban végzett munkát. A munkát a felmondásig végezték, utána már munkavégzés nem történt. A törvényszék kifejtette, a felperes szerződéses feladatait a megállapodás 1. pontja tartalmazza, 17 ütem szerint, 2019. június 30-ig bezárólag. Ezt követő időszakra a szerződés nem határoz meg ütemezés szerinti további feladatokat. A felperes által csatolt riportok közül több 2022. november 10. után készült, tehát az ez előtti időszak munkavégzését nem igazolhatják, másrészt olyan szintű tartalom azonosság áll fenn, ami kétségesse teszi az összeállítás idejét, módját, azt, hogy ezek hetente, havonta lettek összeállítva oly módon, hogy az aktuális hónapban elvégzett újabb adatokat is tartalmaznak. Ugyanez a helyzet a felmondás utáni összefoglaló jelentésekkel is: azokat összehasonlítva nem lehetett megállapítani, hogy a felperes a felmondást követően további munkát végzett volna, ezt egyébként tanú2 tanú cáfolta. Nem bizonyított, hogy a felperes 2022. augusztus 11. után szerződés szerinti munkát végzett volna, így az alperes nem szegte meg a szerződést azzal, hogy a december 31-ig járó díjat nem fizette meg a felperesnek.

[18] Az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy esetleges megalapozatlan felmondási indokkal az alperes akadályozta-e a felperest abban, hogy 2025. év végéig a munkáját elvégezze, ha igen,

ezzel okozati összefüggésben érte-e a felperest kár, ha igen, milyen összegben. Utalt arra, hogy a tanú vallomása szerint a szerződés felmondását követően a felperes munkát már nem végzett, azaz követelése 2023. január 2-től nem megbízási díjként, hanem legfeljebb a szerződésszegő felmondással okozati összefüggésben bekövetkezett kár megtérítésére állhat fenn. A felperesnek a felmondás érvénytelenségének megállapítására külön keresetet nem kellett előterjesztenie, a felperes marasztalást kért, így a megállapítás iránti keresetre nem volt szükség. Az alperes jognyilatkozat megtámadására vonatkozó okfejtését megalapozottnak találta, mivel a felperes levelében elfogadta a szerződés megszűnését, így a 2023. január 2. utáni időszakra legfeljebb kártérítési igényt terjeszthetett elő.

[19] A felmondási ok vizsgálata körében rámutatott arra, hogy a megbízási szerződés 2.4. pontja szerint további közreműködő, vagy megbízott bevonására a felperes csak az alperes előzetes írásbeli hozzájárulása alapján volt jogosult. Ehhez elégséges volt az írásbeli hozzájárulás, nem volt szükség a szerződés módosítására, ugyanis a társaság¹ nem volt a megbízási szerződésben fél. Az okirati bizonyítékok mind azt igazolják, hogy a felperesnek szándékában állt a közreműködő személyének megváltoztatása, de olyan tartalmú dokumentumot nem tudott csatolni, ami azt igazolná, hogy a társaság² meghatározott időpontban átveszi a társaság¹ megbízási szerződés teljesítéséhez szükséges adatbázisát, illetőleg teljesíteni képes a kártya¹hoz kapcsolódó, szerződésben rögzített társaság¹-t érintő feladatokat. A jóváhagyás megadását tanú¹ tanú kifejezetten cáfolta. A tanúvallomás szerint a 2020. szeptember 21-i emlékeztető aláírása azt igazolja, hogy a megbeszélésen a leírtakról beszéltek, ez volt a terve, javaslata felperesnek, de nem egy megtörtént jogutódláshoz kérte a biztosító szerződés szerinti jóváhagyását. Mindezek alapján bizonyítatlan, hogy az alperes hozzájárulását adta volna a közreműködő személyének megváltozásához. Ezért az alperes felmondási indoka nem volt megalapozatlan, a társaság¹ az ellene indított felszámolási eljárás miatt közreműködőként már nem járt el, így a felperes az adatbázisát nem tudta felhasználni, a felperes érdekében a társaság¹ feladatokat nem tudott ellátni. Az alperes a Ptk. 6:278.§ (2) bekezdése alkalmazásával, a felperes szerződésszegése miatt megalapozottnak mondta fel a megbízási szerződést, így kártérítési felelőssége nem áll fenn. A törvényszék rámutatott arra is, hogy a felperes a bíróság felhívása ellenére sem munkálta ki a Ptk. 6:522.§ (2) bekezdés szerinti kártételeket, kárát megalapozatlanul a megbízási díj összegével azonosította, amivel szemben a kiadásait nem vette figyelembe, elmaradt hasznára tényelőadást sem tett.

[20] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat meghozatalára történő utasítását kérte. Másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú ítélet megváltoztatására, a kereseti kérelmének történő helyt adásra irányult. Harmadlagosan az alperest megillető elsőfokú perköltség mérséklését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállásban tévesen állapította meg, hogy nem teljesített, hogy 2022. augusztus 12. és 2023. január 2. közötti időszakban ne végzett volna munkát. Ezt igazolják az általa F/13., F/20., F/21. szám alatt csatolt okiratok, azonban hiába tudott és akart munkát végezni, hiába küldte el a leadeket, az alperes indokolatlanul felfüggesztette és elutasította a felperes teljesítését, amellyel szerződést szegett. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást a becsatolt jelentésekről, hogy azok tartalmát, formáját az alperes nem vitatta. Hivatkozott arra, hogy az általa indítványozott tanú² tanú korábban engedélyt kapott a bíróságtól, hogy vallomását flip chart tábla használatával tehesse meg, azonban a tárgyaláson nem használhatta a segédeszközt. A tanú vallomása megtételekor a 2018-2023-ig terjedő időszak vonatkozásában 74 db iratanyagot kívánt becsatolni a felperes álláspontját alátámasztandó, azonban a bíróság ezt nem tette lehetővé. Ezen okból a tényállás

rendkívül feltáratlan maradt és sérült a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 294. §-ának rendelkezése. A felperes részletesen ismertette, hogy milyen okiratok voltak a tárgyaláson megjelent tanú birtokában. Álláspontja szerint ezen iratok bemutatása és részletes feltárása nélkül megalapozott tényállás nem volt megállapítható. A munkát az alperes rendszeresen ellenőrizte, azonban mulasztást nem jelzett a felperes felé, nem szólította fel a felperest semmiféle hiány pótlására. A felperes időben tájékoztatta az alperest arról, hogy a társaság² átveszi a feladatokat a társaság¹-től. Az átruházási szerződés 2021. június 1. napján kelt, ez a perben csatolásra került. Az alperes azzal az indokkal kívánta felbontani a szerződést, hogy a továbbiakban nem cél a kkv szektorban történő fejlesztés. A felek együttműködése nem lehetetlenült az társaság¹ felszámolása miatt, hiszen 2021. júniusát követően már a társaság² látta el a társaság¹ korábbi feladatait. A havi jelentésekből kiolvasható, hogy az alperes célja a projektek szándékos blokkolása volt. A felperes által csatolt okiratok és a tanú² tanú által összekészített anyagok igazolják, hogy a társaság² teljesített. Előfordult, hogy nem tudott munkát végezni, mert ebben az alperes akadályozta azzal, hogy az alperesre háruló feladatokat felszólítás ellenére sem végezte el. Amennyiben a megbízó a megbízott munkáját ellehetetleníti, utóbbi ezért nem tehető felelőssé. A felmondástól kezdődően lehetetlen volt hozzáférni az alperes által üzemeltetett rendszerekhez. Lehetetlen volt a projektben egyeztetni, hiszen megszűnt a felek közötti jogviszony. A jogszerűtlen felmondás következményei azonban nem sújthatják a felperest. Legalább 50 dokumentum igazolja azt, hogy az alperes tudott a társaság² részvételéről és egyetlen felszólítást sem küldött arra vonatkozóan, hogy a társaság² tevékenysége nem jogszerű. A felperes az adatbázist fel tudta használni és jelenleg is tudja használni, mivel a társaság² 2021-ben átvette a társaság¹ teljes tevékenységét adatbázissal együtt.

[21] A peres felek, illetve tanú² a szerződéskötési tárgyalások során abban állapodtak meg, hogy tanú² az általa irányított társaság¹-re ruhazza át a koncepciót érintő, azzal kapcsolatos ötletet, technológiát, üzleti folyamatot. Joga volt azonban ahhoz, hogy a know-how-t a szellemi termék birtokosaként külön jóváhagyás nélkül a társaság¹ valamely tulajdonosára ruhazza át. 2021. június 1. napján a társaság¹ engedményezési szerződést kötött a társaság²-vel, amelyre tekintettel a know-how tulajdonosa a társaság² lett. Az alperes tudta, hogy a társaság¹ feladatait a társaság² fogja átvenni, ezáltal azt is, hogy a felperes a megbízási szerződés szerinti kötelezettsége teljesítése érdekében nem a társaság¹ szolgáltatásait veszi majd igénybe, hanem a jogátruházást követően a társaság² szolgáltatásait. A felperes minden egyes havi jelentésben jelezte az alperes részére, hogy módosításra szorul az alperes és a társaság¹ között létrejött megállapodás, tekintettel a társaság¹ és társaság² közötti engedményezési szerződésre. Az alperes és a társaság² között ugyan írásban szerződés nem jött létre, azonban ráutaló magatartással igen, ezt az alperes tudomásul vette. A felperes teljesítését így is elfogadta. Az alperes már a társaság¹ felszámolása előtt felfüggesztette a folyamatban lévő projektet, tehát nem arról van szó, hogy a felperes nem tudta a szerződést teljesíteni, hanem az alperes nem tartott igényt a felperes szolgáltatására. Az alperes felmondása jogellenes, mert a felperes, mind a társaság¹, mind a társaság² útján el tudta látni a rábízott feladatokat. Az alapos ok nélkül gyakorolt felmondás a szerződés megszegése körébe tartozik. Az alperes károkozó magatartása egyrészt az, hogy nem fizette meg a megbízási díjat, másrészt az, hogy alapos ok nélkül gyakorolta a felmondást. A jogellenes felmondással a megbízási jogviszonya a határozott idő leteltét megelőzően megszűnt, a felperes elesett a szerződés megkötésekor előre számolható havi megbízási díjaktól, ezzel nyilvánvalóan kára keletkezett. A Ptk. a szerződésszegési kártérítés körében is a teljes kártérítés elvéből indul ki. A szerződést megszegő fél felelőssége nemcsak az általa ténylegesen előre látott károkra terjed ki, hanem mindarra, amit egy az ő helyében megfelelően, azaz ésszerűen és gondosan eljáró személy előre látott volna. Az alperesnek már

a szerződéskötéskor a szerződés jellegéből és a határozott idejéből következően számításba kellett vennie azt, hogy amennyiben a megbízási szerződés szerinti megbízási díjat nem fizeti és a megbízási szerződést – alapos felmondási ok hiányában – felmondja, úgy a felperes eszik attól a haszontól, amelyre a szerződés alapján joggal számított és így a felperesnek kárt okozott. A felperes kára egyenlő az elmaradt megbízási díj összegével, ez összefüggésben áll az alperes jogellenes felmondásával, a határozott idejű megbízási szerződés idő előtti megszűnésével.

[22] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összege rendkívül eltűzött, az nem áll arányban az elvégzett ügyvédi munkával. A kirívóan magas perköltség sértheti a társadalom értékítéletét is.

[23] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[24] A fellebbezés nem alapos.

[25] A felperes által megjelölt okból az elsőfokú határozat nem jogszabálysértő, az az ítélet hatályon kívül helyezését nem indokolja, az ítéltábla hivatalból sem észlelt olyan okot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[26] A felperes által fellebbezésében hivatkozott Pp. 263. § (1) bekezdése a tényállás szabad megállapításának elvét deklarálja. A bizonyítást lefolytató bíróság, főszabály szerint, alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához, meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve. Ezen rendelkezés azonban, összevetve a bizonyítás eredményének mérlegelésére vonatkozó Pp. 279. § (1) bekezdésével, nem értelmezhető akként, hogy a bíróságnak a felek által elé tárt minden bizonyítéknak azonos meggyőző erőt kellene tulajdonítania, hogy az eljárást lefolytató bíróság ne dönthetne úgy, hogy az adott bizonyíték a fél hivatkozásával ellentétben nem alkalmas az állított tény bizonyítására. Jelen esetben az elsőfokú bíróság a felperes által hivatkozott okirati bizonyítékokat más bizonyítékokkal összevetve értékelte és meggyőződése szerint állapította meg a tényállást. Az ítéltábla rámutat arra, hogy a felperes által fellebbezésében, a tanú meghallgatásával összefüggésben hivatkozott körülmények a tanú vallomását tartalmazó 15.G.40.013/2024/16. sorszámú jegyzőkönyvből nem állapíthatók meg. Nincs adat arra vonatkozóan, hogy akár a meghallgatott tanú, akár a felperesi képviselő további nyilatkozat, vagy okiratok csatolásának mellőzését, a tanú bármilyen akadályoztatása tényének jegyzőkönyvezését vagy a jegyzőkönyv kiegészítését kérte volna. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a felperes által hivatkozott segédeszköz (flip chart tábla) használatára vonatkozóan az eljárási törvény rendelkezést nem tartalmaz. A bíróság belátásán múlik, hogy a tanú meghallgatása során a tanú részére milyen segédeszköz, jegyzet használatát engedélyezi, amely mellett még biztosított, hogy a tanú befolyásmentesen, hitelt érdemlően tudja megtenni vallomását. Hangsúlyozza azonban az ítéltábla, hogy a tanú elsődleges feladata, hogy az általa tapasztalt tényekről beszámoljon, nem pedig az, hogy prezentáció során mutassa be, magyarázza el egy adott jogviszony során történetet, a peres felek viszonyának alakulását.

[27] A felperest semmi sem zárta el attól, hogy a fellebbezésében megjelölt, tanú birtokában lévő okiratokat a per megindítása előtt beszerezze és azokat maga becsatolja. Amennyiben valamely akadály folytán az okiratokhoz nem juthatott hozzá – bár a

rendelkezésre álló adatok alapján a tanú a felperessel egy érdekkörbe tartozó gazdasági társaság képviselője – akkor pedig indítványozhatta volna azok bíróság általi beszerzését [Pp. 320. § (3) bekezdés]. A fellebbezésben előadottakat – nevezetesen, hogy a tanú okirat-felmutatási kötelezettségének teljesítését [Pp. 296. § (1) bekezdés] – az elsőfokú bíróság akadályozta, semmilyen peradat nem támasztja alá.

[28] Az igényt érvényesítő félnek már a keresetlevél benyújtásakor tényelődási kötelezettsége van [Pp. 170. § (2) bekezdés c) pont].

[29] A keresetlevélben feltüntetendő tények körét az érvényesített jog és a kereseti kérelem tartalma jelöli ki. A keresetlevél mellékleteként csatolt iratok nem tekinthetők kereseti tényelődásnak és nem is pótolják azt. A felperesnek egyrészt elő kell adnia a jogot megalapozó, azaz jogot keletkeztető összes jogilag releváns és konkrét (határozott) tény, tehát nemcsak a nevesített jogalap törvényi tényállítását megvalósító, hanem a jogalapi előfeltételekhez kapcsolódó tényeket is (...). Másrészt elő kell adni a kereseti kérelmet megalapozó konkrét tényeket, ami annak bemutatását jelenti, hogy a felperes a kérelem tartalmát hogyan határozta meg, az mit tartalmaz, miből tevődik össze, hogyan és milyen adatok alapulvételével került meghatározásra. Fontos kiemelni, hogy a jogállításnál a jogilag egyértelmű jogalap nevesítése az érvényesített jog beazonosítását, kijelölését szolgálja, míg a tényalap esetében a kereset alaposságának az alátámasztása a cél, ami a konkrét tényállítások előadását illetően lényegesen nagyobb részletezettséget kíván (Nagykommentár a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényhez).

[30] A felperest nem mentesíti tehát tényelődási kötelezettsége alól sem az általa csatolt okirati bizonyíték, sem az általa indítványozott tanú vallomása, a tanú birtokában lévő további okirat. Már csak azért sem, mert a Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében a bizonyítási indítványt csak úgy lehet előterjeszteni, ha a fél megjelöli, milyen tény, milyen bizonyítási eszközzel kíván bizonyítani. A felperes részben megbízási díj címén terjesztette elő igényét, erre vonatkozóan a tényelődási kötelezettség azt jelentette, hogy meg kellett jelölnie a felek közötti megbízási szerződést, hogy az alapján a felperesnek, mint megbízottnak milyen szerződéses kötelezettségei voltak, ezen kötelezettségeinek az adott hónapokban mennyiben tett eleget, milyen tevékenységet végzett, amely az adott hónapra járó megbízási díjat megalapozza. A teljesítésre vonatkozó konkrét felperesi tényelődás hiányában nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság, amikor a tanú vallomását mellőzte olyan tények tekintetében, melyeket a felperes elő sem adott.

[31] Az ügy érdemi eldöntésére kiható eljárási szabálysértés hiányában az ítéltábla az elsőfokú határozatot érdemben bírálta felül, megállapítva, hogy a felperes másodlagos fellebbezési kérelme sem alapos. Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényekből helytálló jogi következtetésre jutott, amikor a megbízási díj követelést a bizonyítottság hiánya miatt, a kártérítési követelést pedig a jogellenes károkozás hiánya okán elutasította. A felperes fellebbezésében nem hivatkozott olyan tényre, körülményre, amely az érdemben helyes elsőfokú határozat megváltoztatására alapot adna.

[32] Az ítéltábla mellőzi az elsőfokú ítélet indokolásából a felperes által csatolt havi jelentések valóságtartalmát megkérdőjelező érvelést. A törvényszék erre vonatkozó megállapításait anélkül tette, hogy ilyen irányú védekezést az alperes előterjesztett volna. Az

ítélőtábla a szerződés minősítése, a felmondás jogszerűsége, a felmondást követő alperesi teljesítés hiánya körében az elsőfokú ítélet helyes indokait megismételni nem kívánja, arra csak utal. A fellebbezésben írtakra tekintettel az alábbiakat emeli ki:

[33] A felperes sem a kereseti tényelőadáskor, sem később a perfelvételi szakban nem végezte el annak összesítését, hogy a megbízási díjigénnyel érintett időszakban havi szinten pontosan milyen tevékenységet végzett. A felperes annak ellenére nem tett eleget tényelőadási kötelezettségének, hogy az elsőfokú bíróság 15.G.40.013/2024/4. számú, tárgyalást elhalasztó végzésében részére határidőt biztosított a szerződés szerinti munkavégzés kidolgozására, az egyes hónapokra eső megbízási díj levezetésére, az ezzel kapcsolatos bizonyítási indítványok előterjesztésére.

[34] A felperesnek nem egyetlen szerződéses kötelezettsége volt a havi jelentések elkészítése, másrészt azok tartalma önmagában nem bizonyíthatja a felperes szerződésszerű teljesítését. tanúl tanú, az alperes korábbi törvényes képviselője az elé tárt havi jelentésekre akként nyilatkozott, hogy ilyen dokumentumok neki nem lettek átadva, ezeket nem ismeri, nem ezek alapján igazolta le az alperes, hogy a felperes havonta milyen munkát végzett el.

[35] A felek előadása és a becsatolt okirati bizonyítékok tanúsága szerint a felperes szerződésszerű teljesítését részben a tanú2 tulajdonát képező, védett ismeret, know-how, részben a társaság1 tulajdonát képező adatbázis biztosította. Utóbbi adatok felhasználása, feldolgozása nélkül kizárt volt a felperesi teljesítés.

[36] A know-how kapcsán az ítéltábla utal arra, hogy a felperes által F/11. szám alatt csatolt 2021. június 1. napján kelt megállapodásnak az alperes nem volt részese. A megállapodást tanú2, a társaság1 és a társaság2 kötötte meg. Ezen megállapodás keveri a szerződésátruházás, a know-how átruházás és a know-how hasznosításának, tehát a felhasználási jognak a fogalmát. A megállapodás utal a peres felek közötti szerződésre, de az alperes írásbeli hozzájárulása nélkül a társaság2 nem lehetett közreműködő a megbízási szerződésben, ilyen írásbeli hozzájárulás pedig az alperes részéről nem történt. Megjegyzi az ítéltábla, hogy az üzleti titok védelméről szóló 2018. évi LIV. törvény 4. §-a egyértelműen megkülönbözteti az üzleti titok jog átruházási szerződést és az üzleti titok hasznosítási szerződést. Az F/8. sorszám alatt csatolt titoktartási szerződésben tanú2 a peres felek közötti szerződés létrejötte esetére a know-how átruházását vállalta a társaság1-re. Amennyiben ez az átruházás létrejött, akkor kérdéses, hogy 2021. június 1. napján hogyan engedhetett felhasználói jogot a társaság 2-nek.

[37] A felek megbízási szerződése nem tartalmaz olyan rendelkezést, hogy a felperes teljesítése érdekében kizárólag a társaság1 működhet közre. Azt azonban a szerződés 2.4. pontja kifejezetten előírja, hogy csak olyan magánszemély, jogi személy működhet közre, akit a felperes az alperesnek előzetesen írásban bejelentett és akinek a közreműködéséhez az alperes írásban hozzájárult. A megbízotti közreműködő részvételéhez tehát nem volt elegendő a felperes által hivatkozott ráutaló magatartás. A felperes által hivatkozott, F/10. sorszám alatt csatolt, 2020. szeptember 21. napi emlékeztető tartalmát pedig az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, annak aláírásával az alperes csak azt juttatta kifejezésre, hogy tudomásul vette, a felperesnek szándékában áll új közreműködő bevonása. Az emlékeztető 5. pontjának szövegezéséből, annak alperesi törvényes képviselő általi aláírásából nem vonható le az

alperesi hozzájárulásra vonatkozó következtetés, azért sem, mert a becsatolt e-mailekből kiderül, a felperes folyamatosan kérte, hogy az új közreműködő bevonása érdekében működjenek együtt. Új közreműködő tehát jogszerűen nem járhatott el a felperes teljesítése érdekében.

[38] A megbízási szerződés preambulumban rögzített alaptézisek szerint a társaság1 adatbázisának felhasználása, feldolgozása, ez alapján a lead generálás elengedhetetlenül szükséges volt a felperes szerződésszerű teljesítéséhez. A per során a felperes semmivel sem igazolta, hogy a társaság1 tulajdonát képező adatbázis átruházásra került volna, és hogy az adatokkal rendelkező újabb jogosult közreműködőkénti bevonásához az alperes hozzájárult volna. Erre figyelemmel az ítéltábla osztja az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a felperes 2022. augusztus 11. napját, a társaság1 felszámolásának elrendelését követően szerződésszerűen nem teljesíthetett. A közreműködővel szembeni felszámolási eljárás a felperes érdekkörébe tartozik, az a felperes oldalán szerződésszegést eredményez. Az előbbi időponttól kezdődően kizárt tehát a szerződésszerű teljesítés, így a felperes megbízási díjra sem lehet jogosult.

[39] A felperes fenti szerződésszegése nemcsak a megbízási díj érvényesíthetőségét zárja ki, egyben azt is jelenti, hogy az alperes szerződésszegésre alapított rendkívüli felmondása jogszerű. Az ítéltábla rámutat arra, hogy a rendkívüli felmondást megelőzően, amikor az alperes felajánlotta a szerződés egyező akarattal történő megszüntetését, nemcsak a társaság1 felszámolására hivatkozott, hanem arra is, hogy a felperes szerződésből eredő kötelezettségeit nem megfelelően teljesítette, tehát az okok között a hibás teljesítés is szerepelt. Tekintettel arra, hogy utóbbi egy jogvita, peres eljárás esetén nehezebb bizonyítást jelentett volna az alperes számára, nem kifogásolható, hogy az alperes rendkívüli felmondásában a felperesi közreműködő sokkal egyszerűbben igazolható felmondására hivatkozott csak. A felek közötti szerződés rendelkezése, a felperes fentebb megjelölt szerződésszegése lehetővé tette az alperes számára a szerződés azonnali hatállyal történő megszüntetését, így az attól függetlenül jogszerűnek tekinthető, ha az alperes közép- vagy hosszútávú gazdasági érdekeinek már nem felelt volna meg a szerződés fenntartása.

[40] A felperes a 2023. március 22. napi felmondásra adott válaszlevelében az alperes felmondását 2023. január 2. napjával tudomásul vette, azonban a felmondásban leírt indokokat nem fogadta el. Utóbbi nyilatkozata azonban nem értelmezhető. A felek szerződése vagy közös megegyezéssel, vagy egyoldalúan rendkívüli (azonnali hatályú) felmondással volt megszüntethető. Nem vitathatóan az alperes felpereshez intézett nyilatkozata az utóbbi esetet jelenti. Ekként a felperes az alperes felmondását „rendes felmondásként” nem fogadhatta el, csak rendkívüli felmondásként, melynek oka pedig csak szerződésszegés lehetett.

[41] A felperes a jogszerűnek bizonyult rendkívüli felmondást jelölte meg károkozó magatartásként. Jogellenes, felróható magatartás hiányában az alperes kárt sem okozhatott a felperesnek. Mindemellett is megjegyzi az ítéltábla, hogy a felperes havi szintű tevékenységére vonatkozó tényelődás hiányosságához hasonlóan a kártérítési igény is olyan szinten kidolgozatlan maradt a bírói felhívás ellenére, amely még a jogalap megalapozottsága esetén is kizárta volna a kárigény érdemi elbírálását. A felperes a fentebb már hivatkozott, 4. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt végzés szerint nemcsak a szerződés szerinti munka kidolgozására kapott bírói felhívást, hanem a kárigényként érvényesített elmaradt haszon vonatkozásában is, illetőleg reagálnia kellett az alperes kárenyhítési kötelezettség

elmulasztására mutató védekezésére is. Ennek nem tett eleget. Az esetleges kár összege nem lehetett azonos a megbízási díj összegével. Megbízási díj eleve csak addig járhatott, amíg a felperes szerződésszerűen teljesített. Az alperes felmondása a szerződést megszüntette, ezen időpontot követően megbízási díj címén pénzkövetelés nem érvényesíthető. Amikor a felperes egyenlőségjelet tett a megbízási díj és a kár összege közé, nem vette figyelembe, hogy a megbízási díj összege bevétel és nem haszon, nem volt figyelemmel a költségekre, kiadásokra, az adózás szabályaira.

[42] Az ítéltábla az alperes javára megállapított elsőfokú perköltség mérséklésére nem látott indokot. Az ítéltábla rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság az alperes által felszámított ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján már eleve mérsékelt összegben állapította meg. Az alperes már a pert megelőző fizetési meghagyásos eljárásban is jogi képviselővel járt el, az ellentmondást kamarai jogtanácsos nyújtotta be. A peres eljárás nem a Székesfehérvári Törvényszéken, hanem a Budai Központi Kerületi Bíróságon indult 2023. július 27. napján. Ahogyan a Kúria Pfv.20.887/2023/6. sorszámu határozatában kifejtette, a jogi képviselő tevékenysége a peres képviselet ellátása körében a konkrét eljárásjogi cselekményeken kívül magában foglalja a per hatékony és időszerű befejezése, a perkoncentráció elve, az eljárástámogatási kötelezettség, megfelelés érdekében végzett, a bírósági eljárással szorosan összefüggő tevékenységét is. Az ügyvédi költség része az ügyfélkapcsolati időtartam is, tehát jelen esetben nemcsak a beadványok számára és a tárgyalási jelenlétre kellett figyelemmel lenni, hanem arra is, hogy az elhúzódo perben a felperesi beadványokra történő reagálást megelőzően a jogi képviselőnek az ügyfelével egyeztetnie kellett. Erre figyelemmel az elsőfokú perköltség további mérséklése nem indokolt.

[43] Az elsőfokú bíróság a felperest feljegyzett eljárási illetékként a peres eljárás maximum illetékének megfizetésére kötelezte az állam javára. Az eljárás azonban a 12011/Ü/300676/2023. számú fizetési meghagyásos eljárásból alakult perré. A nemperes eljárás iratanyagából kiderül, hogy az eljárás kezdeményezésekor a felperes 300.000,-Ft közjegyzői díjat megfizetett. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 42. § (2) bekezdése értelmében az eljárási illeték összegébe a fizetési meghagyásos eljárásért fizetendő díj összegét be kell számítani. Így a peres eljárás feljegyzendő illetékének összege 1.200.000,-Ft, pervesztessége folytán a felperes ezen összegű illeték megfizetésére köteles az állam javára.

[44] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a per főtárgya tekintetében a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, a felperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét leszállította a Pp. 383.§ (6) bekezdésére tekintettel.

[45] A fellebbezés eredményre nem vezetett, ezért a felperes viseli a másodfokú eljárással felmerült költségét. Az eredménytelenül fellebbező, illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült alperes a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni 2.500.000,-Ft feljegyzett fellebbezési illetéket. Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, másodfokú perköltséget nem számított fel, így erről az ítéltáblának határoznia nem kellett.

Győr, 2025. január 23.

Dr.Szalay Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr.Konarik Attila s.k.
előadó bíró

Dr.Mészáros Zsolt s.k.
bíró